

Núm. de causa: Execució OP 4000045/2016
Núm. de rotlle: TSJP-0000002/2018

SENTÈNCIA 13-2018

PARTS:

Recurrent: Sr. M.A.B.V.
Advocat: Sr. D.M.L.

Recorregut: MINISTERI FISCAL

Recorregut: Cia. S
Advocat: Sra. C.L.L.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Yves PICOD
Magistrats: M. I. Sra. Marie CONTE
M. I. Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO

Andorra la Vella, dinou de març del dos mil divuit.

En el recurs d'apel·lació interposat contra l'aute de data 13 de novembre del 2017 dictat per l'Hble. Batlle instructor en el marc de l'execució de l'ordenança penal recaiguda en la causa de referència, seguida pels delictes menors de conducció de vehicle automòbil amb un grau d'alcoholèmia superior a 0,8 g/l/s i de lesions per imprudència greu, els components de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió. És ponent la **M. I. Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO**.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que en data 29 d'octubre del 2016 es dictà ordenança penal mitjançant la qual es condemnà el Sr. M.A.B.V. com autor responsable d'un delictes menor de conducció de vehicle automòbil amb un grau d'alcoholèmia superior a 0,8 g/l/s, tipificat i penat a l'article 268.1 del Codi Penal, concorrent la reducció qualificada de pena de l'article 54.3 del Codi Penal, a la pena de quinze dies d'arrest nocturn condicional amb un termini de suspensió de l'execució de la condemna per un període de dos anys i cinc mesos de privació del permís de conduir, i d'un delictes menor de lesions per imprudència greu, tipificat i penat a l'article 117.2 del Codi Penal, concorrent la reducció qualificada de pena de l'article 54.3 del Codi Penal, a la pena d'un mes d'arrest nocturn condicional amb un termini de suspensió de l'execució de la condemna per un període de dos anys i tres mesos de privació del permís de conduir.

Tanmateix es va deixar per execució d'ordenança penal la determinació de la responsabilitat civil *ex delicto*.

Dita resolució va esdevenir ferma i executiva el mateix dia que es dictà per no formular oposició cap de les parts.

II.- RESULTANT: que en data 13 de novembre del 2017 l'Hble. Batlle instructor dictà aute amb la següent part dispositiva:

“PRIMER.- Que en període d'execució de l'ordenança penal dictada en data 29 d'octubre de 2016, procedeix determinar la responsabilitat civil ex delicto a abonar pel condemnat M.A.B.V., solidàriament amb la companyia S i subsidiàriament a J.A.D.V. en els següents imports:

- *A la Caixa Andorrana de Seguretat Social (CASS)*
 - *5.902,32.- euros en concepte de les prestacions de reembossament precisades per la perjudicada.*
- *A A.S.S.P.:*
 - *3.751,96.- euros en concepte ITT.*
 - *13.500.- euros en copte d'IPP*
 - *2.500. euros en concepte de perjudici estètic.*
 - *6.000.- euros en concepte de Pretium Doloris.*

SEGON.- No donar lloc a la concurrència de culpes interessada per la representació lletrada del condemnat mitjançant escrit de data 27 d'octubre del 2017.

TERCER.- Notificar la present resolució a les parts interessades i al Mgfc. Ministeri Fiscal.”

III.- RESULTANT: que contra l'esmentat aute interposa recurs d'apel·lació la representació lletrada del condemnat Sr. M.A.B.V., demanant que es revoqui l'aute en el sentit de modificar certes quantitats indemnitzatòries fixades, tot estimant la concurrència de culpes amb la perjudicada.

Sol·licita que s'indemnitzi en les següents quantitats pels conceptes indemnitzatoris establerts en l'aute de referència, d'acord amb els criteris jurisprudencials dels Tribunals andorrans:

- per la IPP d'un 10%: 10.000 euros;
- pel perjudici estètic: 2.000 euros;
- pel *pretium doloris*: 4.000 euros;
- per la ITT (de 228 dies): 3.476,46 euros, essent 958,06 euros per la baixa del 29-11-2016 al 31-12-2016 i de 2.518,40 euros per la baixa del 1-01-2017 fins al 13-06-2017.

D'altra banda, considera que la perjudicada va contribuir a ocasionar els perjudicis soferts atès que no portava cordat el cinturó de seguretat al moment de l'accident, instant que s'apreciï una concurrència de culpes en la proporció d'un 60% pel condemnat i d'un 40% per la perjudicada, rebaixant doncs els imports atribuïbles al seu defensat en aquest percentatge.

IV.- RESULTANT: que la representació de la companyia S, asseguradora del vehicle de l'avui recurrent, manifesta no tenir cap objecció a efectuar sobre el contingut de les al·legacions del recurs.

V.- RESULTANT: que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs formulat, interessant la confirmació de l'aute recorregut.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: que la representació de M.A.B.V. impugna l'autè dictat en execució de l'ordenança penal de data 20 d'octubre del 2016 perquè considera que les indemnitzacions fixades en concepte d'incapacitat parcial permanent (IPP) –13.500 euros–, perjudici estètic –2.500 euros– i “pretium doloris” –6.000 euros– són excessives d'acord amb els criteris jurisprudencials, però no cita cap resolució dels Tribunals que recolzi la seva pretensió.

Per contra, un “pretium doloris” de 3,5/7 s'ha valorat en 6.000 euros pel Tribunal de Corts en la causa 6000089/15, i de 3/7 s'ha valorat en 5.000 euros en las causes 6000129/15 i TC-110-1/11; i un perjudici estètic de 2/7 s'ha valorat en 2.500 euros en les causes TC-2400006/14, TC-074-2/12 i TC 5830044/12 i en 3.000 euros en la causa TC-2400006/14.

Pel que fa a la indemnització fixada en concepte d'IPP, el grau d'incapacitat del 10% ha estat valorat en 15.000 euros en la causa TSJP-0000027/2017 i l'aplicació i la quantitat de 13.500 fixada en la sentència està molt per sota de la què resultaria de l'aplicació dels barems que fan servir el tribunals andorrans, seguint als francesos, tenint en compte el grau d'incapacitat i l'edat de la víctima.

Pel que s'ha exposat, la resolució recorreguda no incorre en cap error en la determinació de les indemnitzacions per apartar-se dels criteris ordinàriament seguits pels òrgans judicials andorrans. A més, els criteris judicials sobre la quantificació de les indemnitzacions són merament orientatius i no vinculants. És en cada cas a l'òrgan judicial a qui li correspon la seva valoració en atenció a les concretes circumstàncies concurrents en el supòsit examinat i la part recurrent no ofereix arguments per justificar la correcció de la quantia que sol·licita i que determini la procedència de la modificació que pretén.

II.- CONSIDERANT: que la inclusió dintre del període de Incapacitat Total Transitòria (ITT) del dia de l'alta mèdica resulta correcta, ja que durant una part del mateix encara no s'ha obtingut l'alta i és lògic no fraccionar la unitat diària en hores.

Malgrat això, el càlcul de la indemnització per ITT fixada en la resolució recorreguda resulta erroni ja que, d'una banda, el salari mínim interprofessional que s'ha de considerar és el net, en tractar-se d'una persona que no treballa i que, per tant, no cotitza a la CASS, i, per l'altre l'import del salari ha de ser el corresponent a cada any, en aquest cas el dels anys 2016 i 2017.

Així, tenint en compte que el salari mínim interprofessional per l'any 2016 va ser de 975,87 euros i per l'any 2017 va ser de 991,47 euros, i que la cotització a la CASS tots dos anys va ser del 6,5% de dits salaris, la indemnització per ITT ha de ser de 3.491,91 euros, seguint el càlcul efectuat per la part recurrent en el seu recurs i no els 3.751,96 euros fixats en la resolució recorreguda.

La impugnació, pel que s'ha exposat, ha de ser parcialment estimada.

III.- CONSIDERANT: que la pretesa contribució de la perjudicada a la causació de les seves lesions per no portar cordat el cinturó de seguretat no pot ser acceptada.

No tant perquè en l'ordenança penal cap esment es fes a aquesta circumstància, ja que l'article 163 del Codi de Procediment Penal permet establir el grau de responsabilitat dels responsables civils, sinó perquè la perjudicada era menor d'edat i, per tant, el conductor era responsable de que portés cordat el cinturó, i sobre tot, perquè cap prova s'ha practicat per a acreditar la possible influència que en la causació i entitat de les lesions va poder tenir aquesta circumstància.

IV.- CONSIDERANT: que es declaren d'ofici les costes causades pel recurs atesa la seva parcial estimació.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

DECISIÓ

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

1.- ESTIMAR EN PART el recurs d'apel·lació interposat per la representació lletrada del Sr. M.A.B.V.

2.- REVOCAR EN PART l'aute de 13 de novembre del 2017 dictat per l'Hble. Batlle instructor en el marc de l'execució de l'ordenança penal dictada en la causa de referència, en el sentit de fixar la indemnització a favor de A.S.S.P. en concepte d'ITT en 3.491,91 euros.

3.- Declarar d'ofici les despeses processals causades en aquesta instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que, una vegada notificada la present sentència a totes les parts, es retorni la causa a la Batllia, amb certificació de la present sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.